

V A T R A

FOAIE ROMANEASCA DE OPINIE SI INFORMATIE
Mai-Aug.1960 X, 3
Nr 80 R

R O M A
Via C. Morin. 6

DEGRADAREA "NIVELULUI"

Era fatal ca dirigentiile comunisti -cari, in opera de bulimăire a lumii, au falsificat înțelesul obșuit al tuturor cuvintelor... să cate sa răstoarne și sensul "nivelului înalt", reducându-l la nivelul unei trănăceli de cărciumă în fața stacanului de vodcă. Pentru goții Kremlinului, robirea popoarelor se cheamă "liberare"; facomeța endemică de-acolo, "belșug"; halul de troglodire și mizerie, "progres"; munca silnică, e "voluntară"; teroarea polițienească, lipsa oricăruia drept uman, "democrație"; banda de tâlhari din Moscova, care cu pistolu'n mână ține în sclavie atâtă amar de lume, se cheamă.. "blec orientat"; iar privilegiul evreilor, unici ca pot pleca cu pașaport din iadul comunist, e.. "antisemitism"! (Indro Montanelli, care numai de rasism nu poate fi bătuit,- povestind în "Corriere della Sera", 28 Ian.1957, converbirea cu un evreu ce părăsea Polonia văitându-se de "persecuție", redă și grăitoare intervenție a unui muncitor: "Ogând convoiul -de evrei- porni, un acar, care înțlesese discuția noastră în germană, îmi apuse: Să nu credeți că-i persecutăm. Nu vedeți? Sunt singurii cărora guvernul le dă un pașaport să plece. Fac rele și apoi, cu acuza antisemitismului, ne lasă să ne descurcăm singuri"). "Am oriat statul sovietic în numele libertății individuale", se lăuda, cu cinism, Stalin, la 5 Martie 1936; numai că -măturisea Litvinov cam tot pe-atunci- "noi comunistii am avut totdeauna opinii personale în ce privește caracterul democrației și libertății"...

Așadar, exact în momentul când, la Cannes, sinedriul cinematografic nu găsea film mai bun de premiat decât "La dolce vita", - cei "Marii", adunați la Paris sa afle soluții salvatoare, dădeau, grație lui Hrușciov, un spectacol de același demn calibru, transformând o conferință trâmbitată ca de "trivel înalt într-o beștealeală ca la ușa cortului. Și, de n'ar fi fost așa, rezultatul tot n'ul era. Chiar de aungeau la "înțelegeră", - care era valoarea ei, când Rușii nu respectă nicio convenție dacă nu le convine? Disprețul lor pentru tratate l-au arătat de-atâtea ori. Și e de neînțeles stăruința Apusenilor pentru un soi de convorbiri ce nu le-aduc decât ridicol, slăbind și încrederea lumii libere în propriile ei forțe.

Pentru ca doi inși să se înțeleagă, e imperios ca ambii să vină "cu cuget curat". Intr'un fel, Rușilor nu li se poate reproșa această "lipsă": ei au afirmat, cu orice preț, că vor să cucerească lumea, să îngroape pe "capitaliști", să distrugă religia. "Comunismul, mai curând sau mai târziu, va domina lumea", avertizază mereu Hrușciov, invitând pe sceptici "să-și amintească odată pentru totdeauna că nu vom renunța niciodată la lupta noastră pentru triumful comunismului". "Căldătoria mea în America - arăta Kozlov, în Iulie - n'a făcut decât să confirme ceea ce gândeam înainte de a mă duce: că fiii americanilor de azi vor trăi într-o societate comunistă". Pentru aceasta "războiul decisiv între comunism și capitalism e inevitabil - afirmă fostul președinte reșu al Ucrainei, Manulicki. Azi nu suntem destul de tari pentru a ataca. Politica noastră e aceea de a adormi America prin cea mai spectaculăra mișcare pentru pace care s'a văzut vreodată. Vom face concesii fără precedent. Tărilor capitaliste, tîmpite și în decadentă, vor fi fericiite să colaboreze la propria distrugere". Una din formulele acestei "colaborări" e gona după pendusele ieftine ale muncii r-bilor: "Cînd lumea capitalistă va începe să facă comerț cu noi - scria Lenin - își va finanța propria-i distrugere".

Că religia e "opiul popoarelor", a spusese Marx. "Miliioane de crime, de acte de violență și epidemii sunt mult preferabile subtiliei cangrene spirituale determinată de credința în Dumnezeu", înțarea și Lenin (1913). "Dumnezeu n'are nimic de făcut în Univers, nicio rațiune de a exista" (radio Moscova, 11 Iunie 1948).

Că pentru atingerea acestor scopuri toate mijloacele s-a permis, după au spus
iarăși lauzat, "Gazeta roșie", 31 August 1918, afirma că "interesele revoluției cer ni-
miciore fizică a burgheziei". "Promisiunile comuniste -spunea Lenin- sunt ca căușole
de omletă: făcute pentru a fi sparte". Căci "din punctul de vedere al moralei comu-
niste, sunt morale numai actele ce contribuă la construirea unei noi societăți comu-
niste", explică radio Moscova (20 August 1950). Ori, pentru construirea nisei "societăți",
"e necesar să recurgem la orice fel de stratagemă, manevre, metode ilegale, evadări și
subterfugii" (Lenin, în "Boala infantilă a comunismului"). Verba lui Hitler ("Hein Kampf"):
"Succesul e singurul judecător pământesc a ceea ce-i drept sau nedrept"...

Potrivaşea moralei la interese nu-i e inventivă a comunistilor, ci doar o putere care să se-ai gaură rău în istorie. Nu-i e deosebit de înşel pe ideologii - adică pe pseudoştiinţele lui Isaac - prefăcându-se că n'a răstă creştin, stabilindu-l falimul, prin gura rabinului Ben Ascher. Faptul creştin nu se lasă nici şi mai prejos. În cartea lui Dimitri Merezkowski despre "Petru cel Mare", găsim acest ciudat ucar al împăratului: "Orice pract care, la apovedanie, afla ceva de vreun complot contra persoanei sau onoarei ţării, nu de vreo trădare ori revoltă, trebuie să transmită fără întârziere cancelariei secrete o minifoliosă relatată a ceea ce s'a spus. Faptul nu-i contrar regulilor apovedaniei, nici legilor Evangheliei; ba e chiar convingător înfaşării lui Cristos: "Mustră pe fratele tău şi, dacă nu ascultă, purtă-l la Biserică". Dacă Domnul voeste să se procedeze astfel cu un păcat comis în dauna unui frate, este clar că un delict contra unui împărat trebuie să fie divulgal. Şi, de fapt, tareviului Alexei fu denunţat împăratului de către duşmanul său (p. 135).

De apovedia bolşevicilor, nu reuşim tot în atavice caracteristici iudeo-ruseşti. Benedict XIV, în bula 49 din 14 Iunie 1765, descrie jalinia stare din Polonia, rădona celor de azi în ţările de sub oclădui iudeo-bolşevici: "Ni se face cunoscut că diverse regiuni, ţărguri, castele, odinoară pline de creştini, unde aproape triste şi groaznice de vazut, înfăşate acum de un mare număr de iudei, cu totul goale de creştini. Iudeii în orice comerţ, utiji, pe când creştinii sunt reduşi la starea de robi ni gli-e de către iudei, cari, ajunşi stăpâni, nu numai că-i silesc, cu neamne porunci, la orice munci odă de iostitoare şi să tragă ca vitele, dar fi şi lăvesc pâna la sânge şi betejori. Şi, ocaze-i şi mai grav, aceiaşi iudei, chemaţi să introduci în casele celor mari şi ale nobililor, devin oamenii acestora de încredere şi, cu ajutorul lor, şi sfînt puterea asupra maselor creştine, exorcitând-o cu multă trufie şi dispreţ". Faptul a fost pozitiv - continua bulă - pentru că vechile hotărâri sinodale, privitoare la e-vrei, "ori au fost uitate, ori s'a neglijat aplicarea lor". Biserica a fost în adevăr, mai de mult, foarte vigilenţă faţă de e-vrei, bine cunoscându-le metodele. "Iudeii", - spune marele contemporan al "Împăratului Ioan", "papa Inocenţiu III - sunt în creştinatea ca soarecele în slăcina, ca gârbele în sân. Celor ce le dau ospitalitate, ei obligau să le dea foc şi distrugere".

Într-o carte asupra Rusiei, scrisă acum mai bine de un veac, marchizul de Custine a prins cu multă precizie nite trăsături specifice: "Rusia - zice al - sunt extrem de circumspecţi şi secreţi în lucrurile ce se privesc, ei extracardinar de curioşi în lucrurile ce privesc pe alţii... Guvernul ţării are la considerat totdeauna corpul diplomaţiei şi pe rezidenţii occidentali ca epioni răvâtoare şi învidioşi... Dacă ruşii sunt mai buni diplomaţi decât alţii, asta se datorăşte faptului că jurnalele noastre fi pun în gând asupra a tot ce se face şi se gândeşte în ţările noastre; aici, în loc de a ne ascunde cu prudenţă şi elchiuicluie, noi le expunem în ţările noastre; aici, din dimineată, - pe când politica lor, ce lucrăşă în umbră, ascunde cu pasiune în fiecare zi - se gândeşte în ţara lor. Noi lucrăm la lumina soarelui. Ruşii avansază cu favoare umbrei. Neştiinţa în care ne ţinem ne răbşte. Sinceritatea noastră, fi luminează. Noi avem elchiuicluie de a pălăvri. Ei nu forţa secretului".

Că aşa zisul comunism e mară evrească, ne ştie. Oamenii balaurului din Apocalips a găsit bun teren în aceste caracteristici şi apogoriu ruseşti, împlinindu-le cu propria deplorabilă zeatre. Cu aşa precedente, oficiale şi psihologice, n'a fost greu unui cum de fârlări să se substituie vechilor stări, punându-se mâna. În 1917, pe teritoriul cel mai promiţător pentru tenebroasele lor scopuri, german, putuse exolama, după primul rasbi mondial: "Trebuie să de e-vrei domni în lume, şi nu mijloacele pentru a lichida orice formă de guvern ce le-ar pare nepotrivită" (The Wrener Press, 24 Dec. 1921).

Scopurile proclamate: cucerirea lumii şi distrugerea bisericilor, prin nu importa ce mijloace, - sunt numai fantezme! Într-o plică, harta e foarte elocventă: Rusia, singura din ţările aliate controlată de comunisti, e şi unica ce şi-a mîrit teritoriile, anexând Estonia, Letonia, Lituania, răsăritul Poloniei şi Prusiei, nordul Cehovinei, Basarabia, Rutenia subcarpatică, părţi din Finlanda, Tannu Tura, Daxian şi Pert-Arthur de la chinezii, insulele Kurile şi Sakalin dela Japonia, - plus ocuparea Poloniei, România, Mongolia, China, Corea, Vietnam, etc., - iar focare de infecţie apar mereu în cele mai negândite puncte de pe glob. În ţările unde comanda e biserică, ca organizată, a fost în adevăr distrusă: prin întemniţare şi uciderea geşilor rezistenţi - şi punerea celorlalţi, cu toată greutatea Institutului, în slujba "comunismului".

E lumea liberă conştientă de ceea ce se despoşte între sîrmele ghimpate ce cuprind Rusia şi ţările roabe ori satelite? În bună parte, da. După de aceea s'a constatat, deşi s'a lupte până ver stăpîni lumea? se întrebă, într-o cîvîntare (Iulie, 1959), profesorul Vaithevaran dela Universitatea din Hyderabad (India). Comunismul n'a răi el dacă n'a răi lupta până la consecinţele extreme. Prin coexistenţă, Hruşciiov înţelege

cu Rusia să-şi menţină dreptul de a comanda fără limite în sfera ei; să menţină libertatea de a-şi difuza veninul ideologic, arhitectural, prin partidele comuniste dintr-o forţă unitară ce luptă pentru o unită revoluţie mondială. Coexistenţa da Sovietele de a controla comerţul rusilor. Rusia şi difuzarea ei în sfera democratică să alba dreptul na nelăşezelor răsiale din Little Rock şi a decadenţei din Hollywood; dar Americarobite. China poate distruge Tibetul, dar America nu poate salva Ungaria. Iudeii nu mai scandalos e nu că Rusia şi China sunt ceea ce sunt, ci că noi am devenit ceea ce "sinorenzarea" ei... suspectii din sfăcarea Ungariei, Sfînt Israelul, pentru a salva Şvietelor Ruşii, pentru salvarea aparenţelor, maselor france-anglie, diversivene egipţiene, - trimiterea de "voluntari"; de ce America n'a răspuns şi ea cu voluntari pentru Ungaria? Mai ales că aceştia, în indignarea de atunci a lumii libere, ar fi fost adevăraţi! rîngă - au trebuit să fie... desertorii ruşii! Tot atunci, Hruşciiov - remarcă Salvador de Madad, - contra voinţei întregii populaţii, guvernul-fantomă Kadari; dar de America, care se apucă cu se face cu Ruşii n'arată nicio teamă de bomba atomică, frica părînd în întregime monopolizată de lumea liberă...).

Constatări de aceeaşi lămpaze găsim în "Revue Militaire Générale" (24 Iulie 1959): "Diplomaţia sovietică nu-i e diplomaţia în sensul obişnuit al cuvîntului. Ea e unul din principalele seccare ale propagandei sovietice. Toate schimburile ţărilor comuniste cu celelalte, fie diplomatice, culturale, comerciale, tehnice ori sportive, sunt făcute de Kremlin în scop propagandistic. Nu-i vorba, bine înţeles, de propagandă deschiată, ci de una care ascunde totdeauna o teză filo-sovietică. Toţi membrii misiunilor în străinătate au o singură dregă şi adărnă pe cerii şi personalităţile finanţate din ţările alese cu ţintă ca scopul de desintaragare. Ideea destul de răspîndită în Apus, că oon tactele cu ei le pot amplifica, pentru ele instrumentele doile ale apărării. Ei sunt dirijaţi, supravegheaţi şi controlaţi, prin faşile pe care le-au lăsat în ţară ca ostacii. În timp ce mediul occidental, pe care sunt puşi să-şi atace, se deschiartificiilor lor de către ignoranţi, nepregătire, fascinaţie pentru ceea ce vine "de departe" şi snobism pentru ce vine "dela stînga". Occidentalii pun un pic într'un institut de schimb ca să facă schimburi; sovieticii însă fi pun pentru aversiune".

Serie cardinalul Cushing, în "Boston Post" (Aug. 1959): "Hruşciiov e înclinat unei ideologii atee, care duce la sclavie, de aceea e aşa periculos. Cîne cred că-i putem influenţa numai arătându-i cum funcţionează democraţia noastră şi căst de bine stăm, n'are idee de despreţul plin de patimă şi ură pe care-l au Hruşciiov şi ţăranii pentru model nostru de-a trăi. Zi şi noapte, cu gîndul şi cu faţa, el lucrează cu vicleană hotărîre pentru victoria mondială a comunismului. Orice problemă şi situaţie, Berlinul, Geneva, vizitele amicale şi schimburile culturale, sunt folosite pentru un scop principal: revoluţia mondială. Fiecare creştin se roaga: 'Face-se voia Ta, precum fu orş a şi pe pămînt'. Dar e zadarnic să ne rugăm aşa, fără a dori aeriul nostru pentru care ne rugăm. Dacă vrem ca în adevăr 'voia Sa' să fie împlinit, atunci trebuie să apar, în viaţa mea şi-a altora, în ţara mea şi în toată lumea, cu tot ceea ce sunt şi am, oclădui de Dumnezeu, în comunism cu toţi cei ce sînt asevăi obligăte. Atunci în adevăr se va cîtine miracolul - şi celelalte naţiuni, după de aceasta, vor urma o călăuză morală, pură, şi nu progresul material... Dacă nu alegem această şi nu-ţi trimis, ca Individii şi naţiuni, atunci alegem comunismul, cum Hruşciiov, întrucît nu accep, în a concepă învîră în istorie. Dacă, o de a propaga comunismul, ţările scandinave au înţeles-o şi poporul a protestat cu atîta vigare, înăst Hruşciiov a renunţat la viaţă".

"A invita pe Hruşciiov în ţara noastră - spune episcopul suedez Bengt Jonsson - e caşi cum ai lăsa pe inamic să traverseze linia frontului. E greşit, aventura şi idiot".

Desigur, franceza vizitator face şi ea parte din arsenalul de pătrundere a comunismului. Cine vede pe Eisenhower fotografiat la braţ cu Hruşciiov înnepe să creadă că şi ultimul e... "Com", iar popoarele robite, şi cele ce rezistă comunismului, nu pot rămîne decât descurajate. Cînd nite personalităţi africane, vizitînd America, aflară că nouă guvernatori se pregătiau să mearg în Rusia, le scrieră: "Funcţionarii englezi şi americani din ţările noastre au subliniat totdeauna pericolul sistemului de viaţă comunist. Ne spun că nu mergem în Rusia. Ne spun că sistemul occidental de viaţă e cel mai bun şi că trebuie să-l imitam. Am venit în America în căutarea unui răspuns de dat comunismului şi a unui fel de viaţă drept pentru poporul nostru. Cu multă surprindere aflăm că unii guvernatori şi oameni de afaceri merg la Moscova. Am rămas uimiţi. Ne vine în minte bănuiala că am fost rău sfătuiţi. Gîndim-i-vă la efectul pe care

această acțiune în ea avea la popoarele din Africa. Efectul crește în Africa și Asia cu atât mai mult, cu cât forțele subversive nu spun că comunistul se identifică cu creștinismul. Ce trebuie să gândim când auzim pe unul din cei mari exponenți ai creștinismului vostru spunând o'ă văzut crucea lui Crist pe Cremlin? Când îi vă la abilitatea drăcească a acestor oameni, cari se folosesc de naivitatea dirigienților americani pentru a răpădi comunismul în toată lumea? În Africa se spune că hoțul mai șiret decât proprietarul: fi supraveghează, așteaptă să adoarnă și apoi îi ia ce vrea".

E lămurit, așa dar, că Hrușciov și ceilalți apostoli ai satanei nu fac un singur pas, dacă nu sunt siguri că "comunismul" lor face atât de înainte. În vederea conferinței "la nivel", Hrușciov, această ocazie a lui Kaganovici, a făcut obiectul călătoriei pentru a sonda terenul, a-și da seama de perspectivele de succes în problema Germaniei. Mai apoi a sora el, ou... Irresistibilă - "fascinație", să facă vreo ruptură între aliații. "Artă politică constă în a reduce mereu mai mult numărul adversarilor", spune Molotov la 31 August 1959, după rămasul pact cu Ribbentrop. Dar, constatând că s'ar putea să-și purtat vasilco pește tot, conferința "la nivel" devenea pentru el fără rost. "Accordul", satrapii nu obținuse. Mai ales de-a "comunității", urmându-l o idee fixă. "Potențial", obșnușii să nu țină cont de niciun obstacol, nu admit nimic rezistență, ori care ar fi ea - constată Imbert de Saint Amand ("Les dernières années de l'empereur Josephine"). Dacă în mijlocul adulților generali, înfălșească o singură persoană ce nu se arată dispusă să se închine la carul lor, ei încearcă o surpriză amestecată cu sadism. Oamenii la putere sunt totdeauna plini de sine. Ei nu acceptă nici lecții, nici avertismente, nici sfaturi! - O retragere nemotivată l-ar fi desoperit înșă în fața gloatelor, ocrăra de-atâtea ori le-a fluturat mirajul existenței. Tocmai când mai tare își munea dovezile să găsescă un motiv cât de cât plauzibil, stupiditatea americană - sau obșnușita complicitate - trimitea pe U 2 să fie doborât de Ruși: avionul se desintegră (dar nu de tot...), iar pilotul, neatinș, coboară liniștit la vale, având în buzunar tot necesarul: foaia de șbor, ordine rezervate, polițioasă, valuți... Situația era salvată. Vasilco pleacă la Paris cu polițioasă personal, buldogul Malinovsky, și face mare țîrțîr, insultând, amenințând, mirându-se că... există țări civilizate care nu neobrăzarea să se dedea la spionaj (măcar că, chiar în acele zile, Elveția expulza din "diplomații" sovietici, prinși în flagrant de... "neobrăzări").

Stupidul incident a constăit lui Hrușciov să apară în fața alor săi ca apărător al demnității și suveranității ruse ofensate, iar pentru ceilalți l-a furnizat un argument și violent pretext propagandistic, liberându-l și de neplăcerea de a arăta că Rusia oficială, sabotând conferința, nu vrea în realitate pacea.

Montura incidentului înșă, disproporționată față de conoluția pe care Hrușciov voia s'a tragă pentru sabotarea conferinței, desvâluia o altă pretext. Hrușciov a finta prea mult ocară, provocând fără să vrea consolidarea blocului lumii libere, care, cu concursul ideilor utili, începuse să se carieze; ce nu putuseră logica și judecata, a făcut măriania lui Hrușciov. De Gaulle, până și Mao Milian, s'au purtat bine la Paris, unde experiența distensivă a suferit o catastrofă.

Dar dacă scopurile belșevismului sunt bine cunoscute în lumea liberă, care-i pricina că această accepție comedia conferințelor? Vorbim de conducători, o'ci masele preferă să se pasioneze de partizile de football, de cronici scandalose sau filme ușoare, nu de marile partizi în care se joacă înșăși soarta omenirii. Deseușul acestor insistențe trebuie cu o'ci aceeași ocultă care a născocit "comunismul", l-a obșit, l-a împodobit cu o'ci roșie (semnul distinctiv al populației de odinioară din ghetouri), i-a protejat creșterea și l-a umflat la dimensiunile de azi... ocultă la fel de tare și în lumea liberă, unde nu se mișcă nimic de seamă fără motorul ei. Proba de forță a dat-o iudaismul când a reușit să-și creeze un o'ci în țară de alții populați, pe motiv că acolo a fost el stăpân... acum 2-3000 de ani! Paza Israelului o fac soldați din toate națiunile, ca lucru natural! Și tot firesc a fost, când Israeliiilor le-a trebuit un Eichmann, să meargă liniștiți să-l aresteze tocmai în Argentina, cașcum ar fi fost la ei acasă! În Germania, nazistii au făcut victime de multe neamuri: "despăgubiri" înșă și-și ce despăgubiri! - au primit numai evreii! Acum, biata Rusie nu-i decât cobaiul marelui experiențe de definitivă îndobitocire a "goyimilor", pentru ziua de dominiu universal, care, în speranțele lor, se apropie. (La această îndobitocire a menită a contribui și spectacularea lansare a sputnicilor, construite din sudarea de sânge a robilor, în timp ce pentru "etăpanul" muncitor nu se pte fabrica o bicicletă activă! Cine-l stăpân în adevăr, s'a văzut mai bine din documentele revoltei dela Budapesta: directorul uzinelor Csepel, fratele evreului ministru Rakosi, primea 30.000 florini pe lună, în timp ce bietul muncitor n'ajungea la 600!). Păcarea nouă achiziție "rusescă", e în realitate un pas înainte pentru gloria lui Israel. De-nouă necesitatea conferințelor, pentru a ciupi, "pe cale pasnică", tot ce se poate. C'oi un răboai, azi ca azi, nu-i tocmai sigur că l-ar câștiga "Rusia". Aliații lor principali, în această marelă conferință, a nelimitată lăcomie a oamenilor de afaceri, bucură să-și întindă cât mai departe gheșofturile. Iar oamenii de stat occidentali, chiar de-și fi conștienți

de rădăciul și inutilitatea întâlnirilor, le-ar fi greu să le refuze: ca să nu fie auziați, în fața alegătorilor, de sabotează "școții". De aceea, refuză precis pe ce formidabilă forță se aprijină, și-a putut permite Hrușciov știutele necofinții. Șiliile de motivele enumerate, occidentali "Mari" declară și acum, după cele petrecute, că s'atașă participă laalte conferințe: plăcările ce-au luat în spate, n'au fost suficiente. Indignarea generală era în toi, vasilco batjocorea pe Eisenhower propunându-l director la un azi de cepii sovietici (nu le-ar atrăia, în adevăr, puțin educație...), când mareșalul Montgomery invita pe Clu-En-Lai să viziteze Lendrar: câte palas trebuere cuiva, ca să le simtă usturimea...

Superioritatea judec-bolșevicilor față de restul lumii constă în faptul că știu ce vor, știu unde vor s'ajungă. Că cesase vor e vreză dracului, puțin importă: ei țin ochii fixi unde vrea, unde s'au jurat s'ajungă. Cu orice mijloc! (Tipa de scurpule, a doua lor forță). În timp ce lumea liberă trădește fără ideal, fără o vintă ce-ar depăși viața momeală, și după să... Mei, dacă șefii Bisericii nu fceau, în istorie, atâtea enorme greșeli! Nici "comunismul" n'ar exista astăzi: într-o lume acedată pe voia lui Iesus, n'avea cum prinde rădăcini.

Dar, peste planurile oamenilor, timpul, eric s'ar spune, lucrează în defavoarea propagandei sovietice, bazată pe neșirăbire, truc, minciună - în timp ce Biserica a'ă seme de "renăștere". Ruga cardinalului polon Wlinski: "Domnul să ne mântuie de această grozăvie pace fără libertate, de această pace de robii" (Crkovi, 1957), pare a începe să se împlinească. Adevărul își face drum, "ce-audelemul deasupra apeli". Inverșunările talmuice nu mai prind nici printre m'ocătorii de seșinte de pe malurile Caspiei. De gaba se străduiește presa de conșierii să facă din vasilco o biată victimă, posedată de dorul plăci dar hărtuții de stalinisti și militari, acestia aprijinți de Maci: Hrușciov a fugit din Paris când s'a convins că nu poate rupe frontal Apusenilor, soldari în a nu ceda în afacerea Berlinului. Nu pacea mondială, ci obșitgul sovietic îi interesa; pentru aceasta, de nu s'a putea altfel, el dispus să faca na umul, ci e mie de răbănie!

Pentru noi, lucrurile au mers ideal. Și-așa, problema țărilor robite nu figura pe agenda "democraților". Hrușciov, nu se putea comporta mai bine. Tot ce poate contribui să denșchidă ochii la o'ci mai mult lume asupra adevăratei naturi a "comunismului" și comunităților, e cât se poate de bine venit. Pe lista metivelor noastre de speranță trebuie de-acum sa punem, chiar în cap, înădat după Dumeeau, pe dictatorul sovietic: cu o'ci mai multe prostii va face, cu atât mai bine pentru noi. Dar la skntoșna operă de lămurire, întreprinsă de Hrușciov, cu atât mai mult trebuie să dăm și noi, direct interesați, o mână de ajutor: unirea face puterea...

Zestre VilimKrașnu

DIN PSALMI 23 SI 29 de L.B.

Am strigat spre Tine, Doamne, lăstivul lumii Tată
Și-am simțit durerea stînă n-ia mea rană vindecată.
O'ci de-o clipă e mânia Domnului de-a pururi sfânt,
Pe când buna lui voință stă de vecuri pe pământ!

Dacă seara, o'ci-o dată, plângerea gongete somul,
Dimineața, totdeauna, bucurii revărsă Domul.

Mila Te cea mare, Doamne, o'ci mie o au în față
Și-adevăr Tău, Stăpâne, ne'astetă imă dă povăți.
N'am gesut cu minciună și în din o'ci fițarmioi, țarăgi,
N'am să-mi fac, m'arte Doamne, niciodată vreu tovarăgi.

Am urit întotdeauna al violențelor sobor.

Și-am fugit de-acea care nu Te au în gândul lor.

Înșă fata Te, de-o dată, și-al acous în depărtare,

Și-am simțit adăo, în surlet, neșirăbită tulburare.

O'ci Tine-atunci strigat-am, lăstivule Părinte,

O'ci Domul meu înătat-am rugăciunea mea fiarbinte:

Ce folos avea-vei, care, Tu, Stăpânitor al lumii,

Ca să vezi cum se revărsă sângele-mi pe fata muii?

Ce folos avea-vei, care, Dumeeuule prea sfânt,

Șcând trupul meu, de-acuma, să se îndrepte spre mormânt?

Din întreaga mea făptură, doar țărina va rădăni;

Au țărina este'n stare să Te laude, Stăpâne!

Tuturor acelor care vor străbate a vieții cale,

Poate ea ca să vestească adevărurile Tale?

Dumeeuule, ne-asușiti! Pii cu m'ne'ndurători!

Din a osurului slavii, vino, Doamne, în'ătrăjutor!

Și. După unele stare engleze, Ana Parker ar fi surit, de înșă, la București. Dumeeu...
s'a tertel! Dacă nu era evreică, m'area mai de mult. Executați. Ca alde Pătrășanu...

[illegible]

Miron Costin

only not stable

Colea'n sat într-o grădină,
Prinse dorul rădăcină;
Aș voi să-l iau cu mine,
Șapte rădăcini fi ține;
Aș voi să-l iau acasă,
Șapte rădăcini nu-l lasă.
Vină bade iar acasă,
Că dorul tău greu m'apasă;
Vină bade, vin' curând,
Dorul mă bagă'n pământ.

Dac'ai ști durerea mea,
Ai spus că neține.

ch mi-ai cunoaște dorul
-ai lua spre mine sberu
stura și te-ai grăbi,
veni și m'ai iubi..

de, dorul dumitale
ca frunza pe-o cărare;
te vântul și-o ridică;
nu știe unde pică!
ai dorul meu, bătăș,
ca piatra pe uliță:
și o călăd în picioare,
rămâne stătătoare.

Manole Horedniceanu, primul din cei trei haiduci ai lui Costache, a făcut la Venetia, la 24 Aprilie. "la sua prima Santa Comunione".

La 18 Nov. 1959 și-au serbat nunta de argint, la Milano, Ioana și Secondo Vetter,
Moacani.- Tot la Milano și-au serbat nunta de argint, la 15 Febr. 1960, Rosetta și
George Fabiano, cernăvedeni.- Tot înaintea!..

Asta Transmisie simți condoleanțele fraților **Morodniceanu**, al căror tata, Ion-Iacob, a murit la 1 Mai 1959, în Roman, într-un "accident de transport". Înmormântarea s'a făcut la 3 Mai, la Salgești.- Varsă trecută a societății din viață la Muz. Justif Santelli, muorește.- la 30 Aug. 1959 a murit la Milano, la 60 de ani, Giuseppe, ucis la Mey Molle Sgarre, cernăvedean. Înmormântarea s'a făcut a doua zi, la Cusano Milaninc, în prezența unor italieni din România.- Condoleanțe!

• **Democrație și comunism.** Într-o filă recentă din Coreea, Japana, arată încă că odată cu democrația, cu sistemul ei tolerant, blând, pacific, întregii omeniri nu adăptă decât de moarte, nu poate rezista praiunii comuniste; că, pentru a rezista, trebuie să adopte... măsuri "fasciste". Cum se poate apăra democrația de asaltul unor minorități care s'organizează, cu fonduri enorme, apărîndu-se de a mare Putere, cum Rusia - sfîșuită de război - s'ar putea apăra, când nu salvează de pe buze înfrîngerei... dacă nu recurgînd la rezistență la libertate, adică la democrație? Aici stă paradoxul periculos al democrației: că se opune cu succes totalitarismului - care, de altfel, și adopte metodele acestuia. În Japana, de deși guvernul liberal are cîștigătorii majorității, el adoptă metodele acestuia. În Japana, se ține la un tratat de securitate fiindcă n'are voie să se apere cu armament, și, în plus, la o disciplină, cu direcție și plan. O minoritate l-a silit pe ea să renunțe, umilă, la viața în Japana; când Hrușciov va merge la Viena, orăștii cu minoritatea, poporul austriac, deși net atîtul comunistului, va face vreau săst astil

[illegible]

Neocomunistul englez, Peter Wiles, expert în treburile sovietice, a scris de curând, cu documente, că liberalismul economic nu poate rezista la infinit planificării comuniste, economiei și directivelor unitare, raționale, decât acceptând anumite restricții pe planul consumurilor, și chiar al libertății politice. Dacă în Apus înțeleg acest lucru, nu trag și concluzii inevitabile, ci-l dau înainte cu atâta curaj pităneșă, contra "fascismului": adică a democrației în poziție de apărare, de rezistență la presiunile rusocomuniste. Vom asista, oare, din superatția "democrației", la pierderea ei?

• Namoku istorica - Totul se plătește. Occidentul a asistat nepăsător la suprimarea opoziției în țările ocupate, atunci la întinderea forțelor pe care putea conta într-un conflict cu Rusia. Astăzi, Rusia pot profita de opoziția din Japonia la un tratat de asistență militară. Vestul n'are pe nimeni să apere interesele lumii libere în țările robite. Cine poate organiza acolo manifestații contra bazelor militare sovietice, ca răspuns la manifestațiile alimentate de Rusia în Apus contra bazelor americane?

• **Complicitatea a pusii se plateste** **cu mii de dolari** a plătit acum şi pe altele. Europa, pachul din 1999 cu Stalin, oameni cînd acceptase a mearg la Moscova în pelerinaj, după ce Turcia dase mare exemplu de Xhrie şi fermitate. Mendaria a oltut, răturnat de manifestatii de piat. Eisenhower, cu grave ucidire din Japonia, plăste mii atît vechi greşeli (şi crime: Hiroshima, Nagasaki), olt vinovata năvitate a primirii lui Hiroşioşi în America, strîngerea de mîna pe care-a acordat-o mîncarului resolu. De n'ar fi în joc scorta popoarelor rebite, scorta familiilor noastre, şi a noastră, fi chiar se pe bucuria de meritata rasplată...

[illegible]

la Ovesten din America. Statele Unite sunt încă la cufetul din Arabia. De ce? Pînă de-
niste sindacaliști cverei americani au spus doborîchilor să nu dea carne mîrșuri din van-
se egiptene pînă ce guvernul din Cairo nu va permite vaselor israelului să treacă
în Suez. Nu discutăm legătura dintre mîrșuri lui Masar. Subliniez numai că și în Ameri-
ca, precum și în Europa, se vorbește de o influență iudaică, se vede și în cele
recomandări făcute de Congresul din Washington președintelui Eisenhower de a suspenda
ajutorul către Republica arabă unită pînă cînd aceasta va da guvernului din Tel

CALENDAR NATIONAL

Julie 1360: Muntă lui Urs, parca

[illegible]

FE O PIATRĂ

Vrabia cum să plătească
la oasă gospodărească?
Ea n'are în buzunar
Doar parale măcar.
Toată lumea doar o știe
Că nu plătește chirie
Și stă'n pod pe datorie.

O LACUST

Unde sunt într'adevăr
Pensule de-a fir a păr
Și zugravii de o schioapă,
Mestieri scriitori cu apă.
Ce te-a supărat? Tânărul,
Păpurul, nemufarul?

Aș fi vrut să stea s'o prind.
A venit încoace sărind
Și-a plecat sărind într'alte
Burueni și mai înalte.
Și-aș fi vrut să-mi stea întâ
Pe un vârf și s'o mângâi.

Mi-a lăsat atâta mi
Bumbii goi, de păpăc

42. Soria "Vinea libertății", Atena, Aprilie 1960, cm, în România ocupată de atei, "ni
ciodată în istoria sa biserica română n'a reușit să strângă în jurul ei atâtă cre-
dincioși ca în zilele noastre"; în Macedonia însă, ocupată de grecii pravoslavnici, bi-

La 6 de Marțu, tu auditoriu gimnazialu vestic din orașul Pawtucket, R.I., USA, tvu lue sărbătorirea Duminicii Ortodoxe, la cari lo parte guge di lume, reprezentandu lue născule (9) biserici ortodoxe din statul Rhode Island. Serviciul Vespertinul e oficiat de Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Antonie Bashir, Arhiepiscopul Bisericii Ortodoxe Siriene-Antoniene din New York și America de Jord, asistat fiindul di optu preșbi-parchi. Biserica noastră "Sf. Ioan Botezătorul" di Woonsocket fu reprezentată di parchu a lei, par. Ioan Popescu, di corlu parohial și di tute aplei te putură aplea parte. (Zisem) di tute aplei te putură... e că ou două zile înainte, tu regiunea noastră oădu apăsca două mure di neaș și tu locuri-locuri, tu zurlu-vintulu a-adună, triclu di brănu a unui cm, și dzua aplea cîmîturu nu grai ghini curate). Căti preștu, psaltu și cor cîntară pri limba lor maternă, și la urmă tute corurile la un loc cîntară pri îngliezești un imnu bisericescu.

Sîm hîbă permisi...discuim unu sîc...prantac...Di cîte ori sorim di aeste m...
...nast manifestatie par-ortodox in, in fata a idihului sîntu altar cathi preftu, psal-
...prezentu ascultî şi se roagă tî dadun la unu şi idihului Dumnidzau,nă se duje mînta
la fraţii a nostri din Peninsula Balcanic -olerici şi idihului Dumnidzau,nă se duje mînta
a dîscu loc a ascultî cuvenda al Dumnidzau prî limba lor maternă.Cum peate să se a-
...oiaşă Grecia, di exemplu,ţari democrati şi pristina-ortodox sîndu nu Romania unei
minorităţii etnice di una populaţie di milion, cum suntu Românii Macedoneni(Vlahii),si se instruiască,şi a încolnî al Dumnidzau şi si zburască lîm-
ba-lî proprie,grailu macedo-român(vlah)!! Ştie "Conseiliu Mondial al Bisericii
Crestine",ortodoxii di tu Americi şi L.P.S.Mitropolit Bashir cî guvernul gac lî
are încolnî şi confiscat a Macedo-Românilor ortodoxi,nîncea dila 1944,tute biseri-
tile şi şcolile româneşti -instituii culturale cu una activitate di piste 50 di adi-
şi cî lî are interdicţi şi zburască grailu a lor matern? Ştie lumea libări,democrati,
civilizatî şi cristinî cî nu di multu,tu Macedonia gritescă au loc "ceremonii clu-
diste"? cî carîniş di Armăii suntu adunaţi ca oile di câtrî glandamdz in fata
primărilor şi obligaţi ş'lia giurat cî di-nuă ş'măinti nu va zburască limba lor ma-
ternă,şi maşi limba greacă? Carî alt guvernul usează aţz anhari metode contra minci-
ţilor etnice din ţara lui? Cum pot ş'li bîgă legitimat anhari metode de desnatio-
lizare forţatî cari nu furî uzate neacă di adeverăţii barbari? Va lî ş'li gîni a
Greţilor macă tu Pensinsula Balcanica va era,di exemplu,un stat vîlhesu ş'va use
contra minorităţii greşti idihle metode "democratice" şe usează aţz guvernul greo
contra minorităţii româneşti din ţara lui? Cum adică,maşi Greţii au dreptul la ba-
nă (viaţă) şi Vlahii nu? Maşi limba greacă şi se zburască ş' vîlhesu ş'nu ş'va easti
pînt al Dumnidzau ca ună limă zburîf di acua fili di aîi ş'hîba atեսան ă forţa
aîz tu secolul al XX-lea,tu secolul al progresului? In loc de persecutarea minorita-
ţilor etnice,nu va hîbă ma gîni ună colaborare frîţesca intrî tî cetăţenii şi or-
todoxii(Greţi,Macedo-Români,Bulgari,Arhinesi) a Bladnălei? Aeste avînari (persecu-
ti) nale şe suferă fraţii a nostri Armăii dila 1944 ş'înoc di partea autorităţilor
greştişte macă al di accp ş'li-aducă suflitu la mare şi a face aşea şe feate genera-
li Miculîţă di Larisa la 1966,frăţii Petru şi Asan di Munţii Rodopi la 1986,ica
falanga di armatoli di Munţii Pindu la 1921 cacu ună anhari aîfurie (coazie) si-lî
astîngî di cu totulu? O,n Dumnidze! Ştim ca Dumnidze! şu nîmala arîvare şe
mînte,ma aeste cîne dă-lî Doamne nîncea cama multă ca ş'peate ş' suporta "moderna de-
...lar ş' aeste încolnî parant...

"Mîntii de serviciu, consiliul ortodox din Rhode Island dead; un prânzu în cinerea
L.P.S.Antonie Bashir,iu Mitropolitulu avu si un interview cu ziarlu "The Providence
Journal".Cu referire la apelul al Papa Ioan al XVIII-lea tri una unitate cristina,
Mitropolitul Bashir difze: "Hdu multu sigur o! Ortodoxia si Aena va afla una cale di
achiesirea".Omul di pri cale va unitatea.Suntu asusnatf din conducoaterile a lcr cari
popanu u vor".Cu zboarile di ma sus,Mitropolitulu sirian dafse un mare adevar.Fute popanu
rile ortodoxe si catoliche vor unirea bisericilor a lcr.ma,suntu capitale acestor bi-
serici cari nu u vor ioc vor s'face unrea dupa cum la araseati a lorzi aplca cari
u separtf in daua Biserica Cristin? Nu purd episcopiof di Roma si Constantinopol?
U separtf in daua Bisericele a Hristoiu easti tu muna a lcr.ma lipsesgi ca tut ole-
ci af unirea Bisericelei a Hristoiu easti tu muna a lcr.ma lipsesgi ca tut ole-
ci af mi reni-s'i luoru in direcioa aesta,macu vrem si infaptuima una unire cdt eana
bung,sigur si aydia(repede)."

Mitropolit Antonie Bashir zburi di victorio a

Dupa serviciul scoarilei, I.P.S.Mitropolit autohton
Ortoxiilei tu-America.Cat tri una unitate ortodoxa auh tu America defai cat tu
vrem,a asta easti un pis te va si realizeaza cu timpul".si aste manifestati pa-
rtodoxe anuale te s'ac cu conzia Duminiciei Ortodoxe n'au di scop altu jiva dicit
anagru terenlu tri fcligarea unitatii ortodoxe americane,si credam ca-i timpul

Abăt înfruptuirea unității ortodoxe americane cât și a unității creștine uni-

Virgil Pindeanu

Doamne - da dreptate țării românești.
Lumină stăpâne - care sorotești
Căldăa sfintă de trudnici soterstori,
Făclia a cădelniță din mir din flori,
Bolta codrilor, cîmpotnițele muntilor,
Satele albe în fruntă caselor cu semnul crucilor,
Tu care pretutinduri plutești
Și în fiecare suflare sau fapt te vădești,
Așa cum învingând bezna - înalți soarele,
Doamne - da-ne, Doamne, iar hotarele.

Doamne, îndură-te de țara Ta dragă ce se roagă.
Îndurătorule nedreptăți îi îndreptățește măzura întreagă.
Întră învieri din hotare înjunghiate și omșpate.
De reînălțare dreptății deasupra chinurilor răstăgite.
Doamne, realipește în nedreptății trăinice
Bucățile smulse acestui pământ de românie.
Tu, care prin minuni toate răile tălmăciesti,
De firească întregire trupului țării românești.

Doamne, nu ne rădăcina noastră răsplătești
Când dăruind asupriri, hotarele orești;
Ci pe cîtorii căi cu plăciii și răzeși lor,
Luptand pentru Tine, au dat suflet acestui ogor,
Mușcenilor apărători ai sfintei cruci -
Pe care ai milostivit spre biruinți să-i duci,
De câte ori năvăliri cu urgii înzecite
Rămneau colibe sîrace, dar înflorite.

Doamne, voia Ta prin cei aleși se împlinește -
Ingenunchiați alinăm cum în răstărit Ta crește
Tinzând să recapete vadul neamului hărăzit
Spre a rodi în sortirea pentru care s'a ivit,
Acest grai, acest suflăt, și acest ținut al Tău,
Pe care de-acum să-l ferăști de cel rău.

Iar cuprinsul ce a păstrat prin restriști doar graiul hotar,
PM-1 țară liberă - întreagă un altar.

„Dar acest anti-rasism vigilant, acest anti-fasism luminat, sunt privilegiul unei minorități, al unei elite circumscise, marelui levită de cele mai rale conșomarii ale neomamului renascând, când un mângâier de svastici apăsate își agită tinicheaua cu vapoarele în fața sfîștelor ziduri ale unei sinagoge... Victoria demontabilă în... Mai 1945 a consacrat nu numai înfrîngerea militară a Occidentului, ci și declinul său spiritual. Obraziului triumf al președintelui satisfăcute și plângătoare a unul din cele mai vizibile rezultate ale marelui cruciade pentru libertate. De ce protestăm noi? Pentru că s'ar bucura în pace de libertatea de a se idiviti? De la „martiriul” Anel frank la bandole, desenate de „France Soir” - mijloacele nu le lipseau. Prostia cu tâlpi de plumb care s'a abătut asupra Europei dela 1945,- nu este ea cel mai frumos simbol al Democrației?”

a "Vocea Libertatii", Atena, Aprilie 1960:- Povesteste un rus din Radu Florigor
 ca "aveam nevoie de un ajutor material fara de si n'am fi putut construi Rusia sovietica. Dar
 au o prea mare opinie despre si ei ancesta si face sa greseasca. Si de pilda cred ca
 Templul lui Solomon a fost constructia cea mai famoasa din antichitate, dar nici un
 mator al timpului n'a confirmat aceasta. Tot ce stin e ca Templul a fost construit
 cu arhitecti si meşteri fenicieni. Ceea ce fac astazi in Palestina e deasemenea o
 operă de furtumut: fara capital american n'ar fi fost realizabil... Jii vreaia plini
 si un felklor nou, imprumutand, intre altele, hora romaneasca, zicind ca este un dans
 national. Si va deveni un dans national..."

Presa Vestului a fost de exemplu asech cu "summit-meeting-urile"... Cine a citit cu
a se întâlnesc cu Hruşciov, şi accepta "summit-meeting-urile"... Cum zi de zi
atenţie ştirile din Presa din ultimele luni nu a putut să nu observe cum zi de zi
agenţiile de ştiri publicau tot ce era favorabil pentru întâlnirea cu Hruşciov, după
ziţi asupra unor intenţii inexistente ale preşedintelui Eisenhower, declaraţii indi-
recte a unor mici funcţionari ai Casei Albe, înstrăduşi şi ameninţări cu distrugerea
nucleară a lumii dacă întâlnirea nu se avea loc, - după care veneau dururile calde
cum că Hruşciov n'ar fi totmai omul acela rău pe care şi-l închipuie Vestul, că el
singurul cu care se poate trata în Rusia Sovietică, că n'ar fi exclus ca după vi-
decă preşedintele Eisenhower se va întâlni cu Hruşciov, că n'ar fi exclus ca după vi-
decă preşedintele Eisenhower să se americanizeze! Şi după luni şi luni de zile de
bombardare sistematică a opiniei publice din Vest, cu astfel de ştiri fabricate, Eisen-
hower a trebuit să capituleze... "Brain-Trustul" Presei internaţionale nu dearna în-
sfârşit după câştigarea primei bătălii se pregăteşte pentru a alăta ofensivă, până la

LEGENDĂ de Virgil D. Vasiliu

Vezi, n'am cruțat nimic din viața noastră
Și tot ce-a fost din viața de iubire
E azi temei în zidul cu ferestre
Deschise spre o drumuri —crânduire.

[illegible]

*** Scrioarea lui Pili și părintelui Emilian Vasilescu.** Așteptam mereu, dragi prieteni, bucuria mamei copilului Otilică. O așteptam cu rugăciuni, dar și cu bătaie de inimă. Ne-ai trimis bucuria înecată într'un pahar de lacrimi! De o lună de zile ajungeau la Roma vești îndreptate și veselie se amesteca cu înfrustrare: că în preajma Florilor, sau la început de Mai, s'ar fi născut un flăcău mândru, dar că mîncuța lui era rămasă în clinică, în luptă grea între viață și moarte; că atîc dat nume copilului Florin și că bucuria se întinsească de vizitele zilnice timp de săptămîni la spital.

Că un trăsnet ne-a ajuns vestea că Otilică ar fi murit și ieri ne-a scos și amuletul. Mă duceam să-mi repar undeva pe strada mea cutia de culori și m'a oprit factura, ca să-mi întindă bilețul îndoliat: "Stăpînul vieții și al morții a luat astăzi naștere la sine în vecinicie, după o grea suferință, pe acuma și neuita noastră fiică, naște și mamica OLTEA SPANACHI născută Vasilescu, în vîrstă de 36 ani. Adăne înfrîntații: Valeria și arhiepiscopul Emilian Vasilescu, părinți; Caramfil Spanachi, socr; Florin Spanachi, friu (în vîrstă de 5 săptămîni)." - Düsseldorf - Rath, la 13 Iunie 1960. M.B.

Normantarea ae va săvîrși în ziua de Sămbătă, 18 Iunie c.. la orele 10 dim'. În cimitirul "Unterrather Friedhof", pornind dela capela cimitirului". Mă-nu țîgnîi lacrimile înfălnindu-l pe Florin Spanachi printre cei adăne înfrîntații: în vîrstă de 5 săptămîni! Dera! Otilică și din lumina cerului continuă să ne mîngîieze viața cu privirea ta, cu harul, cumințenia și frumusețea existenței tale scurte pe acest pămînt. Tu vei rămîne pentru noi care te-am cunoscut, Domnița adevărată, vesela și curată a exilului nostru. Mîngîie suferința celor care plîng înjunghiați la umbra lui Florin, iar din Paradisul eternității, urmarește-ți copilul, acul, părinții și prietenii din lumea largă, care nu te vor uita. - E.D.

☞ "In vreme ce România din țară sunt amenințați de desnaționalizare prin pervertirea istoriei și culturii, iar cei din afară se vad în pericolul de a se pierde prin izolare", dnii M. Petra și Maria Tănăsescu au luat inițiativa unei Enciclopedii a contribuției românești la cultura universală, care să prezinte valorile universale ale neamului nostru risipite sau camuflete în masa străinătății, realitățile românești de importanță locală și activitatea refugiaților în toate câmpurile: literatură, artă, filosofie, critică, estetică, armată, religie, politică, teatru, sport, știință, etc. Se va înregistra desamenei activitatea "streinilor de obârșie românească" și a streinilor din România cu tradiție culturală românească. Prezența românească poate hotare se va ocupa de instituții, întreprinderi, personalități, etc.

Asociația enciclopedică dispune deja de 470 volume și peste 1000 de fișe privind personalități, reviste, periodice, edituri, instituții, etc.; ea a editat, în Ianuarie, teza despre Coșbuc prezentată la Universitatea din Mexic de studentul Vasile Lăpădat - aici profesor la Universitatea din Tucson/Arizona - iar între 7-30 Aprilie a avut bucuria vizitei poetului Cotruș. Prima ediție a "Enciclopediei" se va publica la sfîrșitul anului, în română. Refugiații sunt rugați să sprijine salutare inițiativa. Adresa: Asociația Enciclopedică Rumana - Calzada de Tlalpam 663 - Mexico D.F. - Mexico -

☞ "In timp ce aproape toți camenii de stat reîncep o politică bazată pe împărțirea Europei și persecutarea forțelor naționale, iar masele se lasă seduse de argumentele confortului material", "Le Nouvel Ordre Européen" și-a ținut adunarea la Lausanne, 15-16 Aprilie, cu delegați din Germania, Austria, Belgia, Spania, Franța, Ungaria, Italia, Portugalia, Orientul apropiat, America, Suedia, Elveția, Spicium din motive:

"M.O.E. constată că noua politică de coexistență, instaurată de vizitele Eisenhower-Hrușiov și destinată să continue într-o conferință la nivel înalt, constituie de fapt o ratificare a acordurilor dela Yalta și consacră abandonarea în mâna Sovietelor a jumătate din Europa; aminteste că nicio coexistență nu-i posibilă cît va dura împărțirea Continentului.. Valul de grădicii și inscripții antisemite și deșănțata sa exploatare în fața opiniei mondiale se datorează acțiunii provocatoare a forțelor negative ținîndu-se a puna Germania vestică în situație de inferioritate față de pretențiile civile evreiești, să izoleze diplomatic țările musulmane, să lovească țările forțele naționale din lumea întreagă; acestea.. fac în realitate un prost serviciu popoului evreu, cîci duce la suscitarea a vechi și noi resentimente contra lui..

Apararea rasei, justiția socială și unitatea europeană formează un tot indisolubil. Senzul luptei noastre constă în primatul valorilor acului și sîngelui.. Europa trebuie să formeze o confederație de state cu o structură ierarhică. Inițiativele europene "vest-democratice" vizează în realitate instaurarea unui guvern mondial, negație a cri-cibile concepții de srl și sînge. Pactele occidentale abandonează țările Estului european dominației sovietice, cînd una din clauzele acestor pacte ar trebui să fie libertatea acestor popoare. O politică europeană valabilă implică restabilirea unității germane, care va fi un pas spre unitatea Europei independente.. Militanții mișcării să combată la maximum corupția morală și culturală care ne vine atît dela pproarele se cale de negriciorare" și în special din America, cît și dela ideologii antieuropene, ca marxismul". - Așa dar, mai este, în Europa, și lume care se deșteaptă...

BACILUL LUI KOCH - de G. Topârceanu
(Conferință răstăcit pe scena Teatrului Național din Iași la un festival al Societății pentru profilaxia tuberculozei (1927) :

Mult onorate doamne, distins auditori!

La festival, cînd vine, tot omul e dator S'asculte, înainte de partea amuzantă, O conferință lungă și foarte importantă. Conform acestei datini sinistre, așadar, Avem între culesse un conferențiar, - Un om cu greutate, un personaj mare... Să nu luați aceasta drept o amenințare! Dar ca să nu planeze asupra noastră vina O'am neglijați programul, - persoana ou pricina E gata să vă țină un ceas și jumătate, O conferință gravă de specialitate. Cum, nu vă pare bine? De ce v'ati înfrîntat? Mai așteptați o clipă, că doar n'am terminat.

Pe de-altă parte însă, găsind că-i anormal Să vă chemăm la teatru... ca s'adormiți în stal; Că omulul în aceste condiții verticale și-atît de izolate, nu face cîinci parale; Că nimeni nu poate pretinde nimicuri Să'nghită festivalul ou conferința lui, - Din spirit ositabil și din filantropie, Știind mai dinainte ce totată lumea știe, Cu voia dumneavoastră ne-abatem dela modă și'n loc de conferință, veți asculta o odă.

Freca onorate doamne, distins auditori!

Subiectul odei mele e stăt de îngrozitor, Că biata-mi Muză, albă de spaimă și uimire, Cînd i-am cerut concursul, în loc să mă inspire S'a dat pe lângă ușa, a pretextat ceva și-a dispărut... adio! M'a pîrșit așa Cu călimara plină de noapte și de proză.

E vorba de bacterii și de tuberculoză.

E vorba de bacilul lui Koch...

Preacum vedeți,

Un subiect anume făcut pentru poezi! O, nu vă fie teamă... și Dracul este negru Cînd stă să-l sugrăvească un iconar întregu, Dar.. ioi un pic de galben și dincolo puțin Albastru.. și pe gură o dungă de carmin, - Cu toate că adineaurl părea insuportabil, Din drac urât și negru devine acceptabil, (Dar nu fac oare zilnic cucomale, și ele, Cam tot același lucru pe propria lor piele! Ba fac așa chiar domni - de genul femeesc...)

Bacilul despre care aș vrea să vă vorbesc Se află-aici în sală.. știu bine că m'ascultă... Dar nu vrea să-și trădeze prezența lui ocultă. Intrarea n'a plătit-o, fiindcă-i mititel, Dar unde-i lume multă, acolo e și el! Incognito ca regii și nepoșit pătrunde În orice fal de casă; îl întăleşti oriunde: În berării, pe stradă, la cinematografe; Îi place să se joace cu alți bacili în praf; Se duce la plimbare ou trenul, ou tramvaul; și peste tot se ține de bietul ou ca soacul: În fabrică, la școală sau pe trotuar hai-mul, - Dar peste tot își vede de afaceris lui! Iși dă adese pe credit persoane lui calantă Cu o ondență lungă, cînd nu e.. galopantă... Regia de tutunuri îi face mult rabat; La băuturi spirtoase e co-interesat;

Din orice-abuz profită... La pândă, invizibil,
 În lupta mare-a vieții e mic, dar e teribil -
 Și chiar atunci când pare că doarme, e deștept.
 La primărie el este "consilier de drept"
 Și, tare'n atmosfera comunelor urbane,
 E cel mai mare dușman al speciei umane...

Prea onorate doamna,

Când țin acest discurs,
 Dac'ați vedea că intră în sală-aici un urs,
 N'ați năvăli afară prin uși și prin ferestre,
 Utilizând cu toții resursele pedestre?
 De ce? Fiindcă-i mare și foarte fioros...
 Bacilul lui Koch însă e mai primejdios!
 Dar fiindcă nu se vede și fiindcă e prea mic,
 Nu sperie pe nimeni...

Să judecăm un pic:
 De-ar fi cât Himalaia ori numai cât aluna,
 Când ești că te omorâ, mic-mare nu-i tot una?
 Să-mi spuneți dumneavoastră, ce importanță are,
 Când un tâlhar te'mpușcă, dacă e mic sau mare?
 O fi el mic bacilul... da-i rău! Pe lângă el,
 O biată mătăhală de urs e ca un miel.
 Câți oameni mor de pildă, în fiecare țară
 Măncați de urși? Trei, patru...

Pe când această fiară,
 Acest vrăjmaș de moarte al genului uman,
 Atacă și distruge pe fiecare an
 Nu zece, nu o sută... ci mil și mil de vieți,
 Ci zece de mil și sute de mil de tinereți -
 Că, judecându-l după isprăvile lui orunde
 Și după lăcomie, apare cât un munte!
 Un monstru, un balaur încolăcit în spațiu,
 Ce'nghite fără milă, înghite cu nesațiu
 Și tot nu-i mai ajunge, tot nu mai e sătul.

Cu voia dumneavoastră, l'am insultat destul.
 Ar fi acum momentul să-l punem sub o lupă
 Să știm: ce formă are și cu ce se ocupă?

După savanți și medici, ca doctorul Argon,
 Bacilul se prezintă sub formă de baston...
 Dar bolnavii, săracii, spun doctorului Ciucă,
 Că lor li se prezintă sub formă de măciucă!
 Ce-i el, de fapt? Un zero, un fel de varcolac
 Nici cât un ou de muscă, nici cât un vârf de ac, -
 Ceva așa cilindric... Regret că nu găsesc
 O orătă și-o tabelă ca să vi-l zugrăvesc.
 S'a zis că face parte din regnul vegetal,
 Dar eu nu cred... fiindcă nu-mi pare natural
 Să fie din aceeași familie cu floarea,
 Să fie vârf cu macul și rudă cu ciicoarea,
 Cu gingașa mimoză, cu palidul narcis...
 Ar însemna că-și face familia de ris!
 Nu, nu prea are-alură de plantă, - dimpotrivă:
 Ați întâlnit vreodată o plantă agresivă?
 Văzut-ați dumneavoastră o floare sau un pom
 Să sară din grădină și să se dea la om?
 Ori ați putea concepe vreun fel de ciuperăcută
 Ce stă să se repeadă, când nimeni n'o asmuță?
 Dar, în sfârșit, s'admitem că soărba asta mică
 Ar moșteni'n caracter ceva dela urzică,
 Nu prea importă regnul din care face parte,
 Cât mai cu seamă felul cum ești să se poarte:
 Distrugă'n organisme țesuturile vii;
 Se instalează'n trupuri firave de copii;
 Îl poartă'n nas și gură aproape-orice persoană,
 Dar el preferă pieptul de fată diafană -

(Deși nu-i prea rezistă nici oei mai mari atleti).
 Și - curiosi - el are, de mult, pentru poezi
 Un fel de slăbiciune... a'ar zice că anume
 Îi place să distrugă ce-l mai de preț pe lume!...

De obicei, trăiește la umbră. Soos la soare,
 Devine melancolic și, câte-odată, moare,
 Dar nu întotdeauna. Uscat ca o muniș,
 Adesea de supărare el cade'n letargie,
 Devine colb, se 'nalță pe-un strat de aer moale,
 Fluturând în atmosferă... și dând mereu târcoale
 În jurul nostru, lărmăi găsește un cotoi
 Și căpătând viață - devine iar baston!
 Savanții-l studiază, făcând din el culturi -
 Un fel de gelatină... un soi de răcoțuri
 Pe care stau microbii ca'n sașul lui Avram
 Și se'nmulțesc acolo în voia lor...

Uitam!
 El, dragoste nu face. Cu omul în contrast,
 Bacilul lui Koch este surprinzător de căst.
 Dar cum se înmulțește atunci? Prin ce minune?
 - Prin sciziparitate, sau prin diviziune:
 So rupe'n tăi în două... Apoi se face'n patru...
 Și'n două luni e'n stare să-ți umple acest teatru
 Cu fii, nepoți, nepoate și soori mari și frați
 Și veri și verigore și cusciori și cumnați,
 Că nici un fel de babă (de-a lor) n'ar fi în stare
 Să-ți spună a cui este și câte neamuri are!

Prea onorate Doamne!

Doar câteva cuvinte,
 Și-am isprăvit... (v'asigur că nu mi-am pus în minte
 Să vă servesc bacilul lui Koch o noapte'ntrăeag).

Cum toată lumea eție, microbul se propagă
 Prin aer, prin contactul cu un bolnav în casă,
 Prin lapte și prin carne de vacă otrăvicioasă -
 Dar mai ales sărutul, când cade pe-un termen
 Prielnic, răspândește agentul patogen.

Deci n'ar fi rău, fiindcă prudentă e de aur,
 Să vă feriți din calea acestui mic balaur
 Și orice om cumințe să cugete mai des
 Că n'are nici o grabă și nici un interes
 Să moară de ftizie...

Că poate să-și aleagă o altă maladie
 (Mai sigură, mai promptă și mai puțin stupidă)...
 Sau poate să-și dea singur în cap o'o cărămidă,
 În caz când existența îi pare insipidă;
 Dar dacă-i place viața și soarele - atunci
 E bine să respecte aceste vechi porunci
 Pe care Medicina de-un veac i le prescrie
 Și dumnealui se face mereu că nu le știe:

Să nu stai toată ziua vârit cu nasu'n scripte,
 Iar laptele și carnea să fie bine fripte;
 În orice alimente și'n orice băutură
 Să puneți acid-fenic - nu mult: o picătură...
 Și cel puțin odată la două săptămâni
 Tot omul să se spele pe față și pe mâini...
 La poștă sau la gară (și'n orice loc murdar)
 E obligat tot omul să scuipe'n buzunar,
 Că pe podoa nu-i voe decât în cas de boală...
 Iar când te duci la teatru sau intri în vreă școală
 Și aerul de-acolo îți pare echivoc,
 E mai recomandabil - să nu respiri deloc...
 Acel ce nu bronșită sau tuse măgărească,
 De semenii lor taferi grozav să se ferească!
 Să nu-și mai piardă noaptea cu lucruri nepermise;
 Să țină toată iarna ferestrele deschise,

riță. Când și cum va fi rezolvată problema țării noastre, nu știm. Știm însă că va fi rezolvată de Dumnezeu, prin intermediul aceluia care stău sub aceluiași Lui și se face uneltele Lui. Căci dintre Români exilați se găsesc în această categorie, iar ei nu știm. Știm însă că se găsesc. Mari și mici. O strângere a lor într-o organizație elădă-tă pe baze largi, din aceluiași motive de care d-ța vorbești în articolul, mi se pare la ora actuală absolut necesară. Nu este deloc prea târziu și nici nu este prea de vreme. Iritel, cu românii stăa spectator și nu putea întreprinde nimic de dimensiuni mai mari. De la comitetul dlui Vicolan, cel mai mare dintre toate comitetele aici, nu ne putem aștepta la mai mult decât fao și au făcut, fiindcă atât li se permite. Situația țării noastre e cea mai rea, de aceea nici trebuie să ne găsim nu la cea de tuturor grupurilor naționale de refugiați, ci în fruntea lor.

S.-Spania: Revolta pe americani e îndreptățită într-un punct de vedere: înfocin-citatea și chiar absurditatea politicii lor externe, acest lanț neîntrerupt de conces-sii făcute Moscovei, aceste trădări... Dar pentru a înțelege cauza acestor scandalose atitudini trebuie să punem mai adânc în secretele politicii americane. Guvernul Statelor Unite e puternic influențat și e chiar controlat de rețelele subversive ale comunismului mondial. Această mișcare lucrează cu două aripi orientale, încorporată în statul sovietic, și occidentale, formată din infiltrarea comunistă, care au ajuns la un apa-grad de perfecțiune înocă constituit structuri paralele cu puterile legitime ale sta-tului, adevarate guverne asculte. În realitate nu există decât un singur dușman, comu-nismul; "americanismul" nu-i în realitate decât o acțiune subversivă a comunismului. Poporul american e el însuși o victimă a conspirației mondiale, ca noi toți. Această dualitate a puterii: legitimă și ocultă, e caracteristică nu numai Statelor Unite. Toate țările occidentale suferă de aceeași boală. De aceea e necesar ca lupta împotri-va comunismului să aia un caracter universal.

R.-Italia: Ce să spun? "Svastici cu cântec" mi-a plăcut. Așa este. Dar ce folose, că astfel de articole le citim noi între noi, cari mai știm ce ne doare, în loc să circula-le în limbi străine, într-o lume care e departe de a bănuși ce vierme-i roade temeliiile.

C.-Chile: Aici, după un an și jumătate de liniște și măsuri energice, guvernul de tendință liberală a reușit să frâneze inflația și să stabilizeze în mare parte valoarea monedei. Din păcate, de câteva săptămâni se notează masive mișcări provocate de "stângaci", cari oauă să distrugă tot ce s'a construit.

B.-Suedia: Pe seama coexistenței plănuite și clocită de atăta vreme în secret de oamenii Kremlinului, aș putea spune fără nici o exagerare că articolul din Vatra "Svastici cu cântec" coate la ivală toată mândria ce stă la baza înscenării. Mă întreabă un prieten, acum câteva luni, dac' am văzut pajura național-socialismului german pe pereții caselor. Sunt câteva - zice el - făcute de adolescenți care n'au de lucru: fură crema de ghețe de-acasă și se distrează... Însă ziarile scriu că un rabin din Canada a descoperit la Malm, în sudul Suediei, un atelier unde se fabrică banderole cu pajura și svastica, iar copiii, în parte israeliți, le pun la braț și-i înspăimântă bicii părinți... Rabinul, poate din delicatete, nu spune însă unde se află atelierul făcător de svastici, nici cine sunt meșterii... Interesant că rabinul s'a dat la publicitate, în loc să fi dat afaceria pe mâine poliției; și mai interesant este că a făcut "descoperirea" fără să se miste din Canada...

Alte năutii, le am din Glasul lui Pankov. Văd de-acole că stă, merge bine - și se ține de invenții. Mare și tare pe-acole e unul Ghrărmăceanu - Jegărel, cui alință prietenii. Cum l-o fi chemat înainte, nu știu; sunt mulți cărora le e rușine să poarte numele moștenite. De Jegărel se spune c'a construit o mașină de spălat, care-l spală rufele fără să le mai deabracă... e spune singur: intra-n mașina cu îmbrăcămintea bojită de parocă-i scos dela etură, iar după câteva minute iese Jegărel ras, tunș și frezat - cu hainele călcate la dungă, cu ceas la braț și cu lengoria albă ca laptele. Numai jegul, răpunul de pe trup nu l-i poate socotea mașina. Așa cum nici o leșie nu l-a putut curăți de rapa înainte de a "guverna"...

Să vă spun una, o ispravă a unui tiz de-al lui Ghrărmăceanu. Pe vremea când pentru stăpînirea ploșnițelor nu exista alt mijloc decât fumul de pucoasă, apare la ziar un anunț cu un "preparat miraculos": "Pentru stăpînirea ploșnițelor și gândacilor de crice fel trimet ramburs noul preparat care distruge sigur și definitiv aceste insecte dăunătoare sănătății și care turbură liniștea și somnul cetățeanului trudit de munca zilei. Numai cu 100 de lei oricine își poate curăți casa de una până jos de ploșnițele înocutate prin încheieturile mobilierului și crăpăturile pereților. Rugăm încercați cu încredere preparatul nostru". Efectul anunțului fu cu mult mai miraculos decât cel al preparatului. Mii și mii de cereri începură să curgă din toate părțile, împreună cu coșul. Excorcul însă, pentru a se pune la adpost de urăriile legii, pe măsură ce sceseu banii își plătea ca orice negustor cinstit taxele impozitului la cifra de afaceri și în același timp, fără să piardă vremea, trimitea miraculosul preparat la adresele indi-cate: o cutică de carton frumos ambalată în care se aflau două bucați de scândură și un bilețel cu "modul de întrebuințare". Ageați ploșnițele pe una din scânduri,

iar cu cealaltă le striviți. Pân'acuma, niciuna n'a rezistat acestui procedeu. În cazul că nu vreți să întrebuințați preparatul nostru, le puteți omorî tot așa de lesne strivindu-le între degetul mare și cel arătător..."

M.-Franța: Zina de 10 Mai, căzând anul acesta într-o zi cu trei neasuri rele, Mar-tin, iar onorabilității noastre muncitori le-ar fi fost imposibil să ia parte la sărbăto-re independentei și regatului Duminec 8 Mai. Fundația însă, mai conservatoare de tradi-ții, a sărbat pe 10 Mai chiar în ziua respectivă, cu "Comu Leonida față cu reacțiunea". Oamenii nu cizut domni dela Fundație cu triasac Regale, că, cu toate sforțările bie-șilor corști, melodia nu prea putea sa iasă din gâtulej...

A venit și pe la noi vestea cu re-învierea americanului vladică Valerian. Asta fi-gi gâștră adăpost într'un lagăr de D.P. polonezi, unde, ca să poată sta în liniște, au piaz la urmă s'au căsătorit. Poloneza însă, cizotă din cale-afară, vroia cununia cu orice preț și cerea albanezului să meargă neapărat la popa; fie la care-o fi; neam; alți nevasta că acul si nu-i deloc albanez, ci român sadea. De aceea s'au nevese să meargă acum la un popă românesc, că ea s'a cununat "pe negru". Și cum la Braunschweig spre liniștea sufletească a femeii care se ținea foarte aproape de canoana Treaba nu s'a oprit însă aici, că ajungând ei la Paris și văzând concarta biserică răz și fru-mosă, cu preoți mulți, de schit și de mir, nu s'a lăsat până ce n'au mai făcut cununia și aici. Cam la fel se întâmplă și cu vladica Vicolă: se episcoposte cridențe ori are prilejul, că doar nu strică. Legându-se de cele ce se petrecuau cu biserică noas-tră din Paris, dl Șeicaru spunea oăndva, în "Curiul românesc", că un american la Roma vroia cu orice preț să dădăne porumb la frigare. Dar el nu știa italianește și nici chelnerul cu care se cizovăia nu pricepea limba yankeului. Cum pește drum era o bi-serică, americanul apucă pe italian de mână și, intrând în sfântul locaș, îi arată ce-l interesa și-l întreabă cum se numește canoana. "Spinto Santo", fi raspunde ita-lianul, iar americanul, nălăpuit, comandă un... spicito santo la frigare. În cazul lui Trifa, avem deace tot cu un american, căruia însă fi este poște de ciulama de spiri-to santo. Că legile acestea eclesiastice, cancelane sau cum Dumnezeu se mai numesc, trebuiesc respectate numai de laici.

S.-Chile: Pe aici a fost mare jale în urma catastrofei din sudul țării, provocate de cutremurul. Poporul a răspuns cu o generozitate și altruism fără seamăn la ajutarea populației sinistrate. Pentru Vatra noastră, pun oăția volari...

M.-Argentina: Noi primim regulat frumosul răvas Vatra. Facet că din partea noas-tră, foarte rar trimitem câte ceva...

B.-Argentina: Din sumpă române am primit triasta veste că buna mea mamă a înce-put din viață. Dumnezeu n' o ierte. A dat neamului nostru deispreaze copiii, mă doare înima că niciunul n' am putut fi lângă dăna oănd și-a dat sufletul.

G.-Germania: De Rusali ni-aduc doar aminte că mergeau tiganii pe străzile Bucu-reștilui cu Paparudele. Dar Călușarii oănd mergeau? Am niște filme de acasă cu ocu-tane și jocuri naționale. Am și fi le precezet pe perețe cănd vii. Pe urmas, am plăci românești. Și mai este și niște șerb, dulceață de oăppuni, de vișine...

M.-Statele Unite: Multumesc frumos că ați avut bunăvoința de a semna la Vatra teza mea de doctorat din Mexic. Dacă am adus o contribuție, meritul va fi al acelor mi-lioane de anonimi români ce se întind din Cernăuți și până în Frica și Iarica, și din Bug până în Boenția și Istria, pe cari Căptuș i-a reprezentat în adevar cu cea mai înaltă demnitate și talent.

M.-Olinda: Am primit ultimele numere și m'am bucurat să citesc lucruri spuse pe cleau. Să dea Dumnezeu sănătate și putere, oăci merou e nevese sa se apuna adevarul, dăndu-ne peste nas cui trebuie...

F.-Statele Unite: Din puținul meu trimat Vetrei un mic ajutor de 5 dolari și-i urem numm "măbăreșă" întru apărarea cauzei românești în general și a fraților noștri Aromâni din Macedonia.

V.-Germania: Multumesc foarte mult pentru Vatra. Din plăcete sau mai bine zis din simțăminte n'am trimes nimic pentru asta, deci alturaze acestor rânduri câteva urări, mângându-mă cu gândul că "cei din ceasul al deispreazele vor fi primiți oănd, mângându-mă cu gândul că nu aveți mulți clienți de teapa mea, înocel... și cei din ceasul întâi". Cu speranță că nu aveți mulți clienți de teapa mea, înocel...

M.-Franța: Com conferința dela "Vărs" n'a fost dracului, iar de altă parte văd că acum până și Turoul se mișcă, poate n'a fi rău să facem și noi o conferință mai la "Vărs". Poate o fi mai roditoare! Așadar, dacă ai răgar - fiind vorba numai de timp, deacareza cheltuielile de drum nu'e o problemă pentru directorul Vetrei, care are

P.-Italia: Multumesc din tot sufletul pentru Vatra - o primesc regulat, dar sunt foarte tristă că nu pot să vă trimit datorită cârmei. De data asta sunt și bolnavă, am tremurat la ochi. Nu pot ști situația mea de aici: eu sunt la "Casa di Riposo" pentru bătrâni; aici sunt numai Ruși din China. La început ne da o mie de lire lunar, dar de la Crăciun nu mai primim nimic, așa că sunt foarte mhnăită în suflet. Am scris la Comitet să-mi trimită cât de puțin, o sută-două și aș fi mulțumită, că sunt uitată de toți aici în munții piemontezi. Cristos a înviat! Triașcă România!..

Începea sub opinoi bulgărele de țărăni Pluguț, sapa, coasa, furca, nu de tine
 sau cum îți se întinse cu vâjnosă-ți mână ascultă și te-ajută cău pot ficcare mai bir
 and cu simțanta mănosa îți sameni. nău'n tine își pune nădejdea o țară
 and trec pe drum pe lângă tine cameni oând plugul tău câmpurile întinse le ară?
 și se'nchina o unui împarat, and bob de grâu arunci în lung și'n lat Dcar cerul prea greu te'ngovoade
 și'ngorul brăzdat cu plugul de tine? Cănd te rogi să-ți dea sanatate și ploaie.

Despre "Zerz Mai", la serbarea "Armoniei" de la Roma, a vorbit pr. Cărnătiu. S-a vorbit despre Gratiul neamului, Iznul eroilor, Frumoasa cu ochii verzi, Smaranda, Catalina, etc. cântându-se ca totdeauna, cântată de studenți Tamer Mefture, turecaică din România.

6. **P. IROAIE**, Per un profilo di Nicola Balcescu, maestro, eroe e...
 Milano romeno, Trapani, 1959. - Rață de nelegitimă și neobrăzată asumare de către comu-
 nismul autorului "Istoriei lui Mihai Vodă Viteazul" ca procuror, această lucră-
 re a profesorului dela Palermo, care și în trecut s'a mai ocupat de Balcescu, con-
 ține și un adevărat cult în orașul sicilian unde s'a stins și unde astăzi există o

lingviștilor sovietici și reperiști, care au inventat, din motive politice, o nouă limbă, moldovenească, ajungând până la a scoate toată partea relativă la Basarabia din noua serie a Atlasului lingvistic român și din aproape toate noile studii de limbă dela București. Deși s'a dus, invitat oficial, în țară, anul trecut, profesorul dela Bologna nu-i crută pe rusc-comuniști. Afirmă elar că "Basarabia din secolul al XIV-lea până la începutul sec. al XIX-lea a constituit partea orientală a principatului Moldovei" și că "Prutul nu formează graniță lingvistică"; și publica o hartă a României Mari, ca să arate care este adevărata realitate de Stat, și nu numai de limbă unitară, a României. Contestând existența separată a unei limbi moldovenești, dl Tagliavini citează - ne place s'o subliniem - în sprijinul tezei sale articole și studii ale prof. Lozovan. Cesece arată încă odată cât pot face (și au datoriat să facă) oamenii de cultură din exil pentru lămurirea colegilor apuseni în chestiunile de tot felul, care privesc neamul românesc și tragedia sa de astăzi.-

• ALMANAHUL PRIBEGILOR ROMÂNI 1960, alcătuit de Constantin ARSENE, Paris, ed. "Curcul românesc". - Am avut ovințe de nelimitat elogiu pentru primul două ediții ale acestei generoase opere; le repetăm cu tot atâtea vigoare astăzi, când materialul ei e și mai prețios. Cine mai știa, de pildă, că în 1918 seraficul savant Ovid Densusianu a scris în franceză, cu patimă naționalistă, despre vitejia soldatului român; sau amintea "fărăsimburile" postume ale lui Goga, publicate de Revista Fundațiilor în 1939? Se reproduc articole mai vechi despre pământurile românești amenințate și despre comunitățile valahe din afara granițelor; cum și pagini din istoria ziariștii și a literaturii noastre. Cum e natural și foarte potrivit, memorialistica ocupă bună parte din masivul volum. Contribuie, dintre cei dispăruți, Radu Rosetti și Eugen Lovinescu. Dintre exilații de astăzi: dl C. Xeni (amintiri dela baroul bucureștean, despre Maniu); dl Pamfil Șeicaru (despre C. Mille, dar în special, cu un adevărat studiu amplu, despre Fanatiștrii și despre dezamăgirea experiență a celor 16 luni petrecute de scriitor în Uniunea Sovietică; un alt important articol al fostului director al "Curentului" atinge o delicată problemă: "Este posibil un partid creștin-social în România de mâine?"; dl I. N. Manzatti (despre Grigore Dinicu, "aristocrat al lăutei"). La inedit, menționăm și un schimb de scrisori între mareșalul german Von Manstein și generalul Chirnoaga pe timpul războiului trecut, precum și profilul informativ și critic - "O glorie mondială" - închinat la timp maestrului Ionel Perlea.

Nu se poate, însă, epuiza nici pe departe bogăția de material din acest almanah al dlui Arsen, care aduce de toate - frânturi din clasic, anecdote, poezii uitate, fragmente de istorie a neamului, schițe amuzante, evocări dureroase, aforisme celebre - pentru tot Românul, care vrea să se regăsească, neputând-o face deocândă pe pământul patriei, în oglinda literară a țării și a vremilor de demult și de ieri.-

• Luigi COZZI, Tra le spire delle due bestie, Udine, 1959. - Terminăm cu o cărțuie de mare interes și de enorm curaj, cu atât mai semnificativă, cu cât e opera a unui preot catolic din zona de graniță a Italiei, unde contactul direct cu lumea comunistă dă judecății plenitudine și competență. Autrul, care-și ia ca motto cuvintele din Matei: "Nimic nu este acoperit care să nu iasă la iveală și nimic ascuns care să nu ajungă cunoscut", denunță fără rezerve completul iudaic contra umanității creștine, de o parte și de alta a cortinei de fier. Comunism și capitalism, adică balaurul împuțit și mielul fals, sunt fețele schimbătoare ale aceluiași monstru apocaliptic, care încearcă să sufocă persoana umană, să-i distrugă demnitatea și idealurile, pentru a o face sluga neputincioasă a Kahlului. Impresionantă în special e documentarea ajuturului pe care, de mai bine de patru decenii încoace, Occidentul, dominat de Evrei - pe cari părintele Cozzi îi identifică unde-i bănuia mai puțin, prin State majore chiar, la direcția cercetărilor atomice, printre prizonierii nazisti ai coreligionarilor - îl dă Rusiei sovietice și comunismului internațional, oricâte ori Kremlinul s'a găsit în pericol. Revoluția din Ungaria și trădarea Apusului iudaizat sunt analizate sever și vestejite cum merita. E pomenită des și România, unde cvreimea a făcut ravagii.

Deși prevede încă multă durere și lacrimi pentru omenirea creștină, până ce va înțelege că atât la răsărit cât și la apus comandă "aceeași pace te iudaică", și se va decide să scape de ea (nu exterminând-o, ci izolând-o și tăind-o ghiarele în politică, în presă, pretutindeni, făcând-o nevătmătoare), autorul e convins că "erezia iudaică" dominantă grăbește involuntar răsăritul unei a doua universale Invieri creștine, grație înseși victimelor de plâns, semănate de ea dealungul și dealatul continentelor".

Fără a împărtași întru totul această viziune globală și cam simplistă de atotputernicie a cvreimii internaționale, care lasă nerezolvate o sumă de interogative fundamentale, trebuie să admitem totuși că documentarea e alarmantă și dă serios de gândit asupra capacității și mai ales voinței Occidentului iudaizat la cîrme de a se opune și rezista presiunii, de aceeași rasă, dinspre est.-

Adrian Popa

"Dumnezeu, care ne-a dat viața, ne-a dat și libertatea. Forța le poate distruge, dar nu le poate separa" (Thomas Jefferson, 1774).